

1977 2den Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 1978

løse Børn, men den har kun Interesse for de kjøbenhavnske foreldreløse Børn; vi mene, at den bør komme nogle flere til Gavn, saa er det naturligvis berettiget at se, om der skulde være en Maade at indrette det paa, hvorved et større Antal faar Plads — man maa nu huske paa, at en meget stor Del af Formuen er kommen gennem den kjøbenhavnske Godgjørenhed til Baisenshuset — saaledes at det kom Andre til Gode i et større Omfang, være sig ved større Uddeling af Pengeportioner eller ved bestemte Regler for et pift Antal, som gennem forskellige Amter kunde blive indstillede til Optagelse i Stiftelsen, kort sagt paa den ene eller anden Maade; men lader os ikke faae Anstalten slaaet ihjel og dele Renterne for at se, om der ikke rundt omkring i Landet kunde stiftes større Bølgenselse ad den Vel. Dette vil være urigtigt, og jeg vil idetmindste ikke kunne gaa ind derpaa. Naar man har set Baisenshuset fra en anden Side, nemlig med Hensyn til dets Forhold til Bibel- og Psalmefagen, saa skal jeg tillade mig at henvende Ordet til den ærede Ordfører, som udtalte sig med Styrke herom, idet han sagde, at man fra Udvalgets Side maatte udtale en misbilligende Dom om Ministerens Anskuelse i den Henseende. Jeg tror virkelig ikke, at der er nogen Anledning til eller tilstrækkelig Leilighed for Udvalget til paa dette Punkt at gjøre dette; hvad der foreligger, ere de Afgjørelser, der ere tagne af tidligere Ministre, ikke af mig, med Untagelse af den sidste, som har en særegen Grund og som nogenlunde gaar ud paa Afgjørelsen af det Spørgsmaal, der skulde være Gjenstand for Misbilligelse, nemlig Forholdet til det engelske Bibelfæst. Jeg tror bestemt at kunne udtale, at min Anskuelse i den Henseende er overensstemmende med den ærede Ordførers; men deraf følger ikke, at en saadan Anskuelse kan gennemføres, uden at man har hørt de vedkommende Autoriteter, og jeg tror derfor ikke, at der kan udtales nogen misbilligende Dom derover, thi vi have endnu ikke set Resultatet deraf.

Hvad Bibel- og Psalmeprivilegiet i det Hele taget angaar, da maa det vel erindres, at det ikke blot er en Rettighed for Baisenshuset, men en Forpligtelse, der er lagt derpaa, og jeg vil ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Baisenshusets Side (H. Nielsen) — med al Respekt for hans særdeles store Dygtighed i disse Forhold — paastaa, at jeg fra Mænd, som staa ikke blot ved Siden af men betydeligt over ham, hvad Kjendskab til disse Forhold angaar, har en bestemt Erklæring for, at man ved Sammenligning, hentet fra andre Steder, skal finde, at navnlig vore Psalmer staa høit over dem, der havees paa andre Steder f. Ex. i Naborigerne; med Hensyn til deres Nøiagtighed og med Hensyn til Gjengivelsen af den smukke og korrekte Fremstilling af Psalmer er der ingen Steder, hvor Psalmerne kunne sammenlignes med vore. Med Hensyn til Bibeloversættelsen kan der naturligvis have været en Tid, hvor den har været ubeldig, fordi den hele Oversættelse var mangelfuld, men nu har man jo — som bekjendt — foranstaltet en overordentlig grundig Revision af det Hele, og har faaet en saadan Udgaave af Bibelen, at ogsaa den maa siges at fyldestgjøre de Forordringer, som nu maa stilles, og som efter al Sandsynlighed opfyldes i høiere Grad, end Tilfældet vilde være, naar det var en blot privat Spekulation. Naar det er opstillet som noget besynderligt og der ogsaa er fundet noget Selvmodsigende deri, at man fra Baisenshusets Side vil kræve en Erstaining — hvortil det er fuldt berettiget —, og saa paa den anden Side vil sige, at Tingen er indrettet saa prisbillig, at det egentligt ikke er noget Udbytte, man vil have deraf, saa er denne Modsigelse kun tilfyneladende, og Forklaringen kommer ganske simpelt ud af, hvad jeg har meddelt Udvalget. Her er Tale om meget betydelige Summer, som fra Baisenshusets Side ere satte i disse Arbejder, disse betydelige Dplag af saadanne Bibler, som til dels ved de nye Udgaaver ere blevne overflødige. Jeg skal imidlertid ikke tro det nødvendigt eller rigtigt at opholde